

свѣтлость-та на солнце-то.

Стихиіи.

У. Колко-то ся нахождатъ на свѣта, относя-
тся на четири стихіи, кое-то са огнь, воздухъ, зе-
мля, и вода. (*)

Огнь.

У. Може да сѣкате че е огнь оно, що гори
въ огнище-то, гдѣ-то вариме ястіе-то, но огня, ако
и да не го видиме, е распраснатъ во всичко-то е-
стество. Ударете два кремацы, и абіе ще видите
искры; притрійте силно двѣ сухи древе-та ще ви-
дите да ся загорящеть, и на конецъ да ся запа-
лять; турете на солнце стакло отъ очила, и то ще
запале праханъ-та. Огнь е нужденъ за живѣніе-то на
оня що ся нахождатъ въ свѣтъ, и первый него-
вый изворъ, вѣруватъ Физицы-те, да е солнце-то
защо топлина-та зима умалява, всички-те, увѣну-
ватъ, и почти приближаватъ камъ смерть-та, и во-
ди-те вече не текатъ, не замразнуватъ. Пролетъ
та заради нова-та топлина, всяко нѣщо ся отъ но-
во одушевлява. Ако престане огнь-атъ всичко за-
мразнува.

(*) Употребяваме вѣтхо-то дѣленіе на стихіи-
те, като по лесно за дѣла-та